

NACIONAL

P20

La Unesco declara nou geoparc la Conca de Tremp

L'espai aglutina dinou municipis pirinencs i destaca pel seu interès paleontològic, turístic i geològic

Una vista de la zona ■ AJ. TREMP

NACIONAL

P21

Troben els cossos del matrimoni sepultat per l'esllavissada

Van caure 50.000 tones sobre el cotxe

Una revista per a nens i nenes a partir de 9 anys.

AMB
CaVall Fort

NO PODRÁS PARAR DE LLEGIR!

SUBSCRIU-T'HI!
Cada 15 dies a casa teva

www.cavallfort.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIMECRES • 18 d'abril del 2018. Any XLIII. Núm. 14610 - AVUI / Any XL. Núm. 13480 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6,7

El Suprem carrega contra Alemanya per Puigdemont

IRRITACIÓ • La sala penal de l'alt tribunal espanyol aprofita un recurs de Jordi Sànchez per esbrincar la justícia germànica

ESCENARIS • Diu que si els fets haguessin passat en un 'land' no hi hauria una "sentència simbòlica" i atribueix als jutges falta de rigor

EUROORDRE • Manté que existeix el delict de rebel·lió però obre la porta a exigir l'extradició del president per sedició

L'ESPORTIU

Els jugadors del Barça celebren el segon gol al camp del Celta ■ MIGUEL VIDAL/REUTERS

Un punt més a Balaídos

El Barça, ple de suplents, allarga la ratxa contra el Celta (2-2)

Europa-Món

P25

Cifuentes 'renuncia' al màster però no plega

La líder del PP a Madrid assegura que té tot el suport de Mariano Rajoy

Nacional

P8

JxCat es troba a Berlín amb la investidura de fons

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

EUROCREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222

www.tqeurocredit.com

121503-136583W

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

Un rei que no fes de rei

S'imaginem un rei que el passat 3 d'octubre, dos dies després que alguns dels seus súbdits fos-

sin literalment atropellats per la policia, hagués fet un discurs radicalment diferent del que va fer? S'imaginem un rei que s'hagués atrevit a denunciar la intimidació i la violència desmesurades ordenades pel govern del PP? S'imaginem un rei que hagués anat més enllà i s'hagués posicionat a favor del dret a decidir dels seus súbdits? S'imaginem un rei que, aquell 3 d'octubre i tots els dies de l'any, s'adrecés i es mostrés receptiu a les idees de tots els ciutadans, ja fossin autonomistes, federalistes o, fins i tot, independentistes? S'imaginem un rei que hagués proclamat, majestuosament, tal com correspon a un rei, que l'única forma de resoldre els conflictes és a través del diàleg i la democràcia i que s'hagués compromès a intercedir entre les dues parts, a fer d'àrbitre i no pas de jugador? S'imaginem un rei que s'hagués adreçat al poble espanyol, no

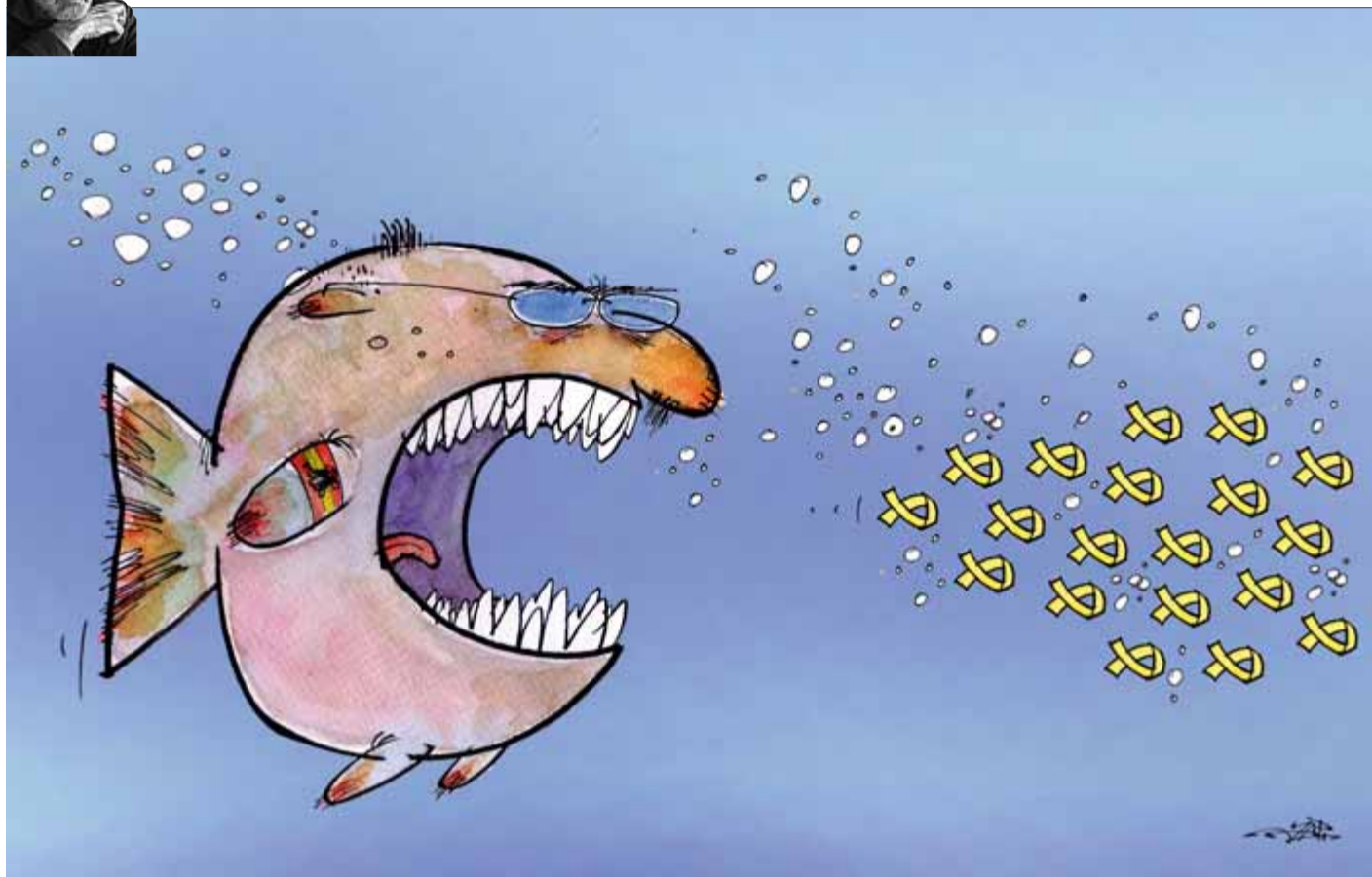
S'imaginem un rei que es mostrés sensible a les idees de tots els ciutadans, ja fossin autonomistes, federalistes o, fins i tot, independentistes?

pas per defensar una unitat imposada o per donar el tret de sortida a una onada repressiva sense precedents, sinó per fer pedagogia del referèndum i explicar-los que els catalans tenen tot el dret a decidir si volen romandre a Espanya i els espanyols si volen seguir vivint en una monarquia? S'imaginem un rei que reclamés la llibertat dels presos i el retorn dels exiliats polítics? S'imaginem un rei que s'adrecés als jutges per demanar-los que actuessin amb imparcialitat i no es sotmetessin a les directius dels governants? S'imaginem un rei que demanés perdó perquè el seu pare, Joan Carles I, va acceptar rebre la corona de mans d'un dictador o el seu besavi, Alfons XIII, va avalar i es va mantenir en el càrrec amb el cop d'estat d'un altre dictador? S'imaginem un rei que es disculpés per la violència i la corrupció generalitzada de tots i cadascun dels membres de la seva família, altrament anomenada dinastia? S'imaginem un rei que s'atrevís a fer tot això i a denunciar tot això? S'imaginem un rei que no fes de rei?

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Malsons

Després d'un sopar copiós amb uns amics durant el qual vam parlar inevitablement del procés, a la nit vaig somiar vívidament. La panxa, plena o buida, és productora de somnis, no sé si Freud ho té anotat en algun dels seus assajos. Joan Sales diu en una de les cartes a Màrius Torres (o potser a Mercè Rodoreda): "Freud fa com els gegants de les processons, que observen el món per la bragueta." No tot és sexe. Cal anar, també, una mica més amunt, a l'aparell digestiu superior, origen de l'evacuador. Van ser dos somnis, separats per la urgència d'anar a beure aigua a la cuina. En el primer, Oriol Junqueras tenia reservada una suite en un hotel que després es convertia en presó. Jo també n'era hoste, en una habitació compartida amb altra gent i amb un lavabo comú. En el segon, formava part d'un escamot que ocupava una sala del Palau de la Generalitat. Intentàvem calar foc a una taula llarga, de reunions. El moble es resistia a la immolació, però al final ens sortíem amb la nostra. Llavors ens espantàvem i trèiem la taula al carrer per apagar-la. Em vaig despertar

“Quins adults sortiran d'uns joves que viuen uns dies tan frustrants?”

abans d'aconseguir-ho. Pujol i Maragall intervenien en la sufocació. Em sembla que també en la ignició, però no ho podria assegurar. Renuncio a interpretar-los. Fins i tot no sé si faig bé d'explicar-los. Els articulistes expliquen els somnis que tenen? Cada dia em torno més estrany. Tots ens hi tornem. En una entrevista que li acabo de llegir, el pensador francès Edgard Morin explica que durant els fets del Maig de 68, dels quals el mes que ve se celebrarà el cinquantenari, les consultes dels psicòlegs i psiquiatres de París es van buidar. Els pacients van anar a alliberar les energies, les passions i les

manies al carrer. Van deixar de tenir imatges interpretables a la nit perquè el somni era als *boulevards* de dia. Hauríem d'investigar si durant "la revolució dels somriures" els catalans independentistes que tenien visita concertada al psicòleg o al psiquiatre es van saltar l'hora. I si ara, sufocats els somriures i molts somnis, hi han tornat, amb més profusió i urgència. Em diuen que els metges de capçalera atenen símptomes psicossomàtics atribuïbles a les últimes angoixes polítiques i judicials: empresonaments, exilis, en-surts diaris, incerteses. Un amic, conspicu socialista, em reprotxa: "I nosaltres? Et penses que no estem mig malalts, els que vosaltres anomeneu unionistes?" El país sencer té malsos. El meu cas m'importa relativament poc perquè ja vaig de retirada. Però i els joves? Freud localitzava en la infantesa la definició de tota la vida. De nou li sol·licito que vagi més amunt, a la joventut. Quins adults, quins dirigents catalans sorgiran d'uns joves que viuen uns dies catatròfics, policials i frustrants que no s'esperaven?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabatè (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/pzirw3>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Trenta-quatre dies

A trenta-quatre dies del 22 de maig, que és el dia que s'esgotarà el termini per formar govern a Catalunya (i que s'activarà, és clar, el mecanisme automàtic per anar a unes noves eleccions), a mi em sembla que el que hi ha és un grau d'inquietud, d'excitació, d'intranquil·litat, d'ansietat o d'histèria (triïn vostès el terme que més els escaigui) que potser no cal. Els nervis, no se n'oblidin, de moment els han de tenir aquells que necessiten uns pressupostos per continuar endavant i que no tenen majoria per aprovar-los. I a Catalunya el que cal és una negociació, discreta, tranquil·la, sincera, i menys plats pel cap. Perquè jo (i vostè) ja ho sabem que JxCat i ERC no pensen ben bé el mateix, i que el PDeCAT tampoc, i que la CUP va a la seva. I que fins i tot dins d'aquestes formacions tampoc hi deu haver unanimitat. Si tots pensessin el mateix, potser ja s'haurien presentat

“Els nervis, de moment, els haurien de tenir aquells a qui els cal uns pressupostos

junts o haurien constituït una nova formació o coalició política? Però no. Es veu que necessitem insistir i posar en relleu, un dia sí i l'altre també, les discrepàncies, molt més que no pas les coincidències. I jo em pregunto: i els unionistes, que no en tenen, de discrepàncies entre ells? Com és que la formació d'Arrimadas ironitza sobre els intents fracassats d'investidura quan ells no han ni intentat la de la seva líder? Com és que ho vivim amb aquesta pressió, amb aquesta angoixa? A

Espanya, els recordo, després de les eleccions del 20-D del 2015, van estar 320 dies sense govern, i a Bèlgica hi van estar 541 dies. I la Merkel va tardar pràcticament sis mesos a formar govern amb els socialdemòcrates; i això, és clar, sense tenir els líders dels partits que negociaven l'acord tancats a la presó o a l'exili. Han passat quatre mesos de les eleccions, sí; però hi ha mig govern fora de combat, els principals líders polítics són a l'exili o a la presó, hi ha una causa general oberta que va fent passar pels jutjats mig Catalunya, i a cada candidat que es proposa investir hi ha un jutge que ho impedeix. Ah, i una premsa amiga que es dedica a magnificar els desacords, a anunciar eleccions i crear nervis cada cop que pot, i a torpedinar l'estratègia cada vegada que intueixen que agafa forma. Algú pretén que, en aquestes condicions, les negociacions siguin ràpides, fluides i transparents?

EDITORIAL

Compromís sindical amb la democràcia

La manifestació de diumenge va ser un immens èxit de participació amb centenars de milers de persones que van secundar la convocatòria d'Espai Democràcia i Convivència sota el lema "Pels drets i les llibertats, per la democràcia i la cohesió us volem a casa!" La plataforma, de gran transversalitat, abraça des del moviment veïnal fins a més de cent entitats de cooperació i justícia social, passant per Òmnium i l'ANC o els sindicats UGT i CCOO, entre d'altres. Unes organitzacions sindicals, aquestes últimes, que han rebut un veritable linxament polític i mediàtic de sectors unionistes. La valenta acció de la UGT i CCOO respon al que ha estat sempre el compromís del món sindical amb la defensa dels drets civils i la democràcia. Per això, igual que altres sindicats com la Intersindical, Ustec i altres, resulta lògica la seva implicació en la preservació d'uns drets i llibertats que estan en perill a l'Estat espanyol.

La principal funció sindical és la defensa dels drets laborals. Però aquells que pretenen que es restringeixin a aquesta funció, i de la forma més limitada possible, oblidem que UGT i CCOO van ser una clau de volta en la lluita antifranquista i en la conquesta de les llibertats democràtiques. Resulta lògic l'existència d'un debat intern sobre la independència. Però el que reclamava la manifestació del 15-A era una resposta democràtica als anhels d'una part important de la societat catalana, i sobretot que es deixi de vulnerar els drets civils de la ciutadania. Per la qual cosa el setge a què l'unionisme sotmet UGT i CCOO és injust i una mostra més de la intolerància contra qualsevol nivell de discrepància. Per això cal aplaudir que CCOO i UGT avantposin valors fonamentals per sobre de la intolerable pressió política dels poders de l'Estat espanyol.

De reüll

Anna Serrano

Dimitir, aquell verb

Tres casos recents. L'alemany Karl-Theodor zu Guttenberg va dimitir el març del 2011. Era el ministre de Defensa i estava acusat de plagiar la seva tesi doctoral en dret. Un any més tard, l'abril del 2012, Pál Scmitt va renunciar com a president d'Hongria davant la sospita que havia copiat part de la seva, sobre els Jocs Olímpics. La també alemanya Annette Schavan ostentava la cartera d'Educació i Ciència quan va fer un pas al costat per idèntiques raons el febrer del 2013. La Universitat de Düsseldorf li va retirar el doctorat.

Els exemples europeus no han servit per inspirar la presidenta madrilenya

És evident que aquests exemples no han inspirat la presidenta de la Comunitat de Madrid en l'escàndol del suposat màster en dret autonòmic de la Universidad Rey Juan Carlos. Amb el creixent dubte de si mai l'ha fet, Cristina Cifuentes hi renuncia (!) i ho deixa clar: només plegarà si li ho demana Mariano

Rajoy. Els populars, però, no tenen pressa. Tot el que ha anat transcendent de la mà del *diario.es* no els sembla prou rellevant. Ni que no aparegui el treball final de màster, ni que el tribunal que l'avalués no hagi existit mai, ni que algunes assignatures que té aprovades s'impartissin abans d'ella fer els estudis, ni que les firmes d'algunes actes estiguin falsificades. La mentida i la falsedat no serien motiu suficient perquè la presidenta de la comunitat de Madrid renunciï ni perquè el seu partit la faci renunciar. I es comprova, de nou: dimitir és un verb d'improbable conjugació a l'Estat.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DE LA COMUNITAT DE MADRID

Cristina Cifuentes

Renuncia... al màster

La presidenta madrilenya s'entesta, malgrat les evidències, a traspassar a la Universitat Rei Joan Carles I la responsabilitat sobre el seu fals màster i ha decidit renunciar al títol. En lloc de dimitir per haver mentit i haver aconseguit el títol de forma fraudulenta, s'aferra al càrrec sense cap pudor.

PRESIDENT DE GEOPARC CONCA DE TREMP-MONTSEC

Joan Ubach

Geoparc mundial

La Unesco ha declarat l'espai l'àrea de la Conca de Tremp-Montsec Geoparc Mundial, distinció que reconeix la riquesa geològica i paleontològica, el patrimoni natural, històric i cultural de l'espai, integrat per dinou municipis del Pallars Jussà, la Noguera, el Pallars Sobirà i l'Alt Urgell.

GALERISTA

Joan Anton Maragall

Sàtira i procés

L'art no és aliè a l'actual situació política, com ho demostra l'exposició de la sala Parés *Diari satíric*, que mostra dibuixos satírics, inèdits, de Francesc Artigau i Miquel Vila, artistes que donen la seva particular visió del conflicte que enfronta Catalunya i Espanya.

Tal dia com avui fa...

1 any Finances llestes
La millora de la situació econòmica alleugereix la Generalitat per afrontar la transició cap a l'estat propi. La dependència es redueix.

10 anys L'aigua, al TC
Els populars volen el retorn del Pla Hidrològic o, si no, aniran a l'alt tribunal. Baltasar admet que s'haurà de pagar als regants de la conca de l'Ebre.

20 anys Es queden sols
El PP es queda sol en l'intent d'aigüar la llei del català. Tots els grups, contra la pretensió d'aplicar les recomanacions del defensor del poble.

Full de ruta

David Marín

La societat espanyola

Tots els focus es posen sobre la societat catalana: que si el procés ha polaritzat la política i trencat partits, que si amics i famílies i companys de feina discuteixen ara més que mai de política i a vegades s'enfaden, que si hi ha massa banderes als balcons i massa llaços grocs als jerses (com si el problema fos això i no que hi hagi massa representants democràtics a la presó o exiliats), que si hi ha violència en algunes manifestacions (sempre del mateix signe, ves per on)... els que mai voldrien que el règim del 78 hagués patit aquest sotrac fenomenal posen un gest greu i preocupat, però només van cridar a manifestar-se de blanc per la concòrdia quan l'Estat mostrava feblesa i desorientació i podria perdre, i no quan l'Estat ha colpejat i amenaçat la meitat de la població i ha engarjolat els seus representants. Abans es trencarà Catalunya que Espanya, avisava el president de les Açores, artífex en el seu dia d'una de les majors situacions de divisió i crispació de la societat espanyola des de la represa democràtica.

És cert que el procés de canvi de règim institucional a Catalunya, a causa de l'obstinat tancament de l'Estat espanyol a canalitzar-ho per vies democràtiques i dialogades, ha tensionat la societat, ha dificultat el diàleg polític, ha abocat una meitat de la societat a la unilateralitat a causa del bloqueig d'anys a les seves demandes legítimes i ha posat una part de la població a aplaudir mesures repressives i autoritàries contra els seus conciutadans. Cert. Però la pluralitat no ha desaparegut, la repressió no ha fet caure l'independentisme en opcions violentes ni autoritàries, i manifestacions com la de diumenge mostren que els ponts hi són, i seran transitats en el moment que la tempesta repressiva acabi i la voluntat dels catalans sigui respectada, escoltada i assumida per tots.

Però mentre el focus es posa en la societat catalana, ningú no assenyalava la gravetat del que està passant en la societat espanyola: com la pluralitat és reprimida i foragitada dels mitjans, com la població assumeix tranquil·lament solucions autoritàries i violentes contra els veïns dissidents, com accepta que mitjans de comunicació i sistema judicial es degradin com ho estan fent, com els balcons s'omplen també de banderes mentre un escandalós silenci cobreix tot allò que l'Estat fa i desfà en nom d'aquella bandera.

Tribuna

Jordi Cervera. Periodista

Matar Franco, una solució

Joan-Lluís Lluís (Perpinyà, 1963) es va endur el Sant Jordi amb *Jo soc aquell que va matar Franco* després de publicar la magnífica *El navegant*, fent un singular i molt personal exercici de reconstrucció històrica que, vista l'actualitat que patim, carregada de repressió, arbitrariedad i odi, sense dubte hauria resultat més desitjable que la que ens ha tocat. Que el dictador hagués mort l'any 1940 abans de poder crear la xarxa de corruptes que encara perdura amb tentacles oberts en la societat, la política, la justícia i la vida, hauria representat un final ben feliç i prematur d'una època que fa massa anys que dura.

LLUÍS CONSTRUEIX UNA FICCIÓ PECULIAR, amb un peu a la realitat històrica contrastable i l'altre a la situada en un univers que sura en una irrealitat que sovint raneja la versemblança però sempre mira de posar-hi distància amb imaginació, ofici i bellesa. Aquesta combinació fa que la història que ens explica sigui el corrent d'un riu que tots esperem que ens arrossegui i ens porti cap a aquest *spoiler* que ja apareix només de mirar la portada del llibre i llegir el títol. Un llenguatge acurat, pulcre i captivador i

una narració que flueix sense entrebancs són la resta d'armes que utilitza per lligar-nos al seu relat.

DE FET, AQUESTA VENJANÇA literària que, per desgràcia, no és una veritat històrica, té un punt de burla, de portar-ho tot (i per damunt de qualsevol altra cosa, el personatge que ha de morir) cap al ridícul, cap a aquell punt que a tothom li ha passat pel cap veient imatges antigues i que et permet contemplar un ésser gris, desafortunat i mediocre, amb sabre, pistola, galons i el poder necessari per alterar el curs de la història i convertir-ho tot en un paradís repressiu de corrupció que encara perdura a

les catacumbes i les clavegueres sempre molt actives d'aquesta Espanya moderna i exemplar que els seus dirigents s'entesten a vendre arreu, sense gaire èxit si cal atènyer-se a les proves que veiem dia sí i dia també.

JOAN-LLUÍS LLUÍS HA JUGAT com ningú amb aquesta mena de gran metàfora col·lectiva, amb la brillant combinació d'alta literatura i una idea forassenyada i, malgrat tot, molt, molt engrescadora, que permet somiar, dibuixar un món millor, més just, menys governat per la corrupció i obert a la profunda sensibilitat i al magnífic ofici d'un escriptor amb moltes coses interessants per oferir i amb una sorprenent habilitat per anar capturant el fil interior que ajuda a dibuixar les autèntiques personalitats dels protagonistes de les seves històries.

EN QUALEVOL CAS, hauria resultat bonic saber que Franco va morir a mans d'un noi borni, enamorat de les paraules, que es va llegir de dalt a baix el Diccionari de Pompeu Fabra. Autèntica justícia poètica... o potser lingüística.

“Una idea forassenyada que permet somiar, dibuixar un món millor, més just”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Manifestació

■ Comentaris relatius a la manifestació de diumenge passat: com sempre un esclat de civisme reivindicatiu i amb gent de tota mena, edat i condició, sense un mal gest o una mala paraula contra ningú i sense res que ni amb la imaginació més desfermada es pugui associar a violència; assistents: havent-hi estat, les xifres oficials em semblen molt baixes perquè no estaven plens la plaça Espanya i el Paral·lel, sinó a més tots els carrers adjacents fins a molta distància; en acabar vaig sentir al metro, que estava a petar, una noia que comentava: "He sentit que deien que érem una mica més de tres-cents mil", i afegia sorneguerament que "només deuen haver comptat els que som a dins del metro!"; passades les quatre de la tarda, en una pizzeria del Poblenou (o sigui a l'altra punta de la ciutat!), almenys tres quartes parts de la gent que hi

havia —era ple— portava llaços grocs, samarretes grogues, estelades... Conclusió: hi hem tornat, i a més, sense moure'ns de la nostra manera de fer.

AGUSTÍ VILELLA
Cambrils (Baix Camp)

El grec, amenaçat

■ Escric això sense saber si algú es molestarà a llegir-ho, però em sembla important dir-li al món que el llatí i sobretot el grec clàssic estan amenaçats de mort. Com molts altres instituts, el meu (IES Terrassa) ha tingut la meravellosa idea, cal notar la ironia, de treure del currículum el grec presencialment el pròxim curs. Sona lògic si tenim en compte que només uns pocs alumnes estem interessats en aquesta matèria, però pensem-ho detingudament. Sí, som molt pocs els que, malgrat tot, volem estudiar grec, però ¿no val la pena conservar la matèria encara que sigui per un sol alumne?

No oferint el grec, estan impedint que altres joves el coneixin i s'hi apassionin com jo he fet. Duen que és una llengua morta, però què hi ha més viu que una llengua que ens ha llegat milers de paraules que utilitzem en el nostre dia a dia? Potser el grec està més viu que mai i per això mateix no podem deixar que el treguin del batxillerat. Oblidarem ara el grec després de més de 2.500 anys? La resposta és que no. És clar que no!

NEREA CASAHUGA CUADRA
Terrassa (Barcelona)

Censurat per Facebook

■ Durant 24 hores he tingut bloquejat el meu compte de Facebook. El motiu ha estat haver publicat alguna fotografia en què apareixien estelades que m'han obligat a suprimir si volia recuperar el meu compte, alguna altra molt crítica amb el PP i per un acudit gràfic una

mica pujat de to. Mentrestant aquesta aplicació va plena de missatges i fotografies de caràcter feixista, d'incitació a la violència de tot tipus, de caràcter homòfob i de maltractament animal. Fins quan hauré de suportar aquesta censura que sempre va en aquesta direcció?

JORDI PRÍncep
Barcelona

Creus de Sant Jordi

■ Enguany diuen que no hi haurà Creus de Sant Jordi. Per sort. No pensem que seria un escarni que la senyora Sáenz de Santamaría pengés el guardó a il·lustres catalans que han dedicat la seva vida a treballar pel seu país? O que degradessin el reconeixement a veïns de Tabàrnia? Sant Jordi és la nostra festa, que no ens la facin malbé.

PILAR PORCEL
Sabadell (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Si no fes mesos que supero la meua capacitat de sorpresa, diria que la interlocutòria del TS és absolutament insuperable”

Jaume Alonso-Cuevillas, ADVOCAT DEL PRESIDENT CARLES PUIGDEMONT

Tribuna

Josep Vallverdú. Escriptor

La funesta mania

“Luny de nosaltres l'ardent desig de discórrer amb novetats.” Aquesta declaració d'intencions, feta per il·lustrats llagoters davant el rei Borbó Ferran VII en iniciar el monarca l'etapa absolutista, fou publicada a *La Gaceta de Madrid* el 3 de maig de 1822 i desfigurada en transcripcions successives, fins a esdevenir la més popular “*Lejos de nosotros la funesta mania de pensar*”. És molt possible que la primera i autèntica declaració fes referència al necessari rigor científic i al rebuig de precipitades teories, però tanmateix hom hi endevina fidelitat a la tradició establerta i potser a l'immobilisme. Per això els *ultres* de l'època van transformar la frase per proclamar un refús a la “mania” de pensar.

ÉS AIXÒ, PRECISAMENT, que a nosaltres ens convida a pensar: existeix, almenys en la tradició espanyola posterior a la creació de les nacions estat, un culte a la grandesa imperial, una tendència a valorar els monarques autoritaris o simplement els dèspotes. Els fidels als principis de l'autoritarisme són enemics de qualsevol canvi, els és més productiu reforçar retòricament aquest credo. Els liberals, en canvi, pensen, avaluen els temes després d'haver-los discutit. Tenen la mania de pensar. I pensar introdueix novetats, i fa trontollar el principi d'autoritat global preestablerta.

LA “MANIA DE PENSAR” PATEIX de soterrats plantejaments que al seu torn desencadenaran canvis. El canvi sol ser catastròfic, perquè deriva de la funesta mania de raonar, de discutir, d'argumentar, i qui argumenta treu del pou de la crítica nous arguments. Res d'opinions, si de cas el manaire màxim dicta la doctrina, o reforça la ja existent en la seva dinastia, decretada l'única vàlida. El sol i els altres astres giren entorn de

la Terra, ella és el centre de l'Univers, i està immòbil. No ho veu tothom que el sol ix per un lloc i es pon per un altre? I la lluna fa semblantment, i entre els dos són motors del dia i de la nit. La Terra, quieta! El món, quin origen té? Res de novetats científiques, perquè qui sap més de ciència que l'Església? Els evolucionistes foren combatuts per la novetat revolucionària de la seva concepció materialista, contrària a veritats eternes, com la que defensava que qui manava ho feia “per la gràcia de Déu”.

TOT DICTADOR, I POSEM-HI SOLS els indispensables, pretén perpetuar una manera de veure la realitat tal com la configura la doctrina autoritària, basada en veritats imposades. Per exemple, hi ha països predestinats a ser satèl·lits d'uns altres de poderosos. Espanya és un gran país, el més important del món, del seu centre irradien doctrines

“Els fidels als principis de l'autoritarisme són enemics de qualsevol canvi, els és més productiu reforçar retòricament aquest credo

com també parteixen radialment les vies de comunicació.

AQUESTA CONCEPCIÓ ÉS ANTIGA i vàlida per a molts. El nucli d'aquesta nació és el seu melic, Madrid, i les perifèries, mal que posseïxin entitat pròpia, han de ser subsumides per l'autoritat central. Allí, al centre, es planifica i determina tot. Neró i Calígula manaven perquè eren cèsars d'un imperi inabastable. Lluís XIV imperava perquè era el rei Sol i havia instil·lat la *fierté* en els cervells aristocràtics que l'envoltaven. Stalin fiava tot el seu poder en els seus ucacos i les seves purgues. Hitler aconseguí crear el mite d'una gran nació ària amb una doctrina implacable i cruel. Les proclames despòtiques tenen un atractiu hipnòtic entre les masses i propicien grans adhesions i ofegament del sentit crític. Les corts i els funcionaris fan la resta. Els nostres veïns centrals han establert la unitat del país com a doctrina intangible. I la medul·la de tota l'estructura n'és Castella, avui Madrid. Conta Ortega i Gasset una anècdota que a ell devia estovar-lo de goig: dins un tren que travessa l'ample altiplà central, un estranger comenta: “Em sembla que, darrere aquell revolt...” I el patriota espanyol del seu costat talla en sec: “¡Caballero, en Castilla no hay curvas!” Els escriptors del 1898, Azorín al davant, enamorats de Castella, resolen la seva ambició de renovació en posar a Espanya una mica de criticisme, tot mantenint-ne el monocolor.

EL CATALANISME DEL PAS del modernisme al noucentisme era un model d'estètica, però també de doctrina: els regionalistes pensaven, havien caigut en la funesta mania de raonar i voler enraonar. Doncs bé, quan ells parlaven de civilitat ja havien nascut Millán Astray (“¡Muera la inteligencia!”) i Franco (“Una lengua, un imperio, una espada”).

De set en set

Manuel Castaño

Tabàrnia constant

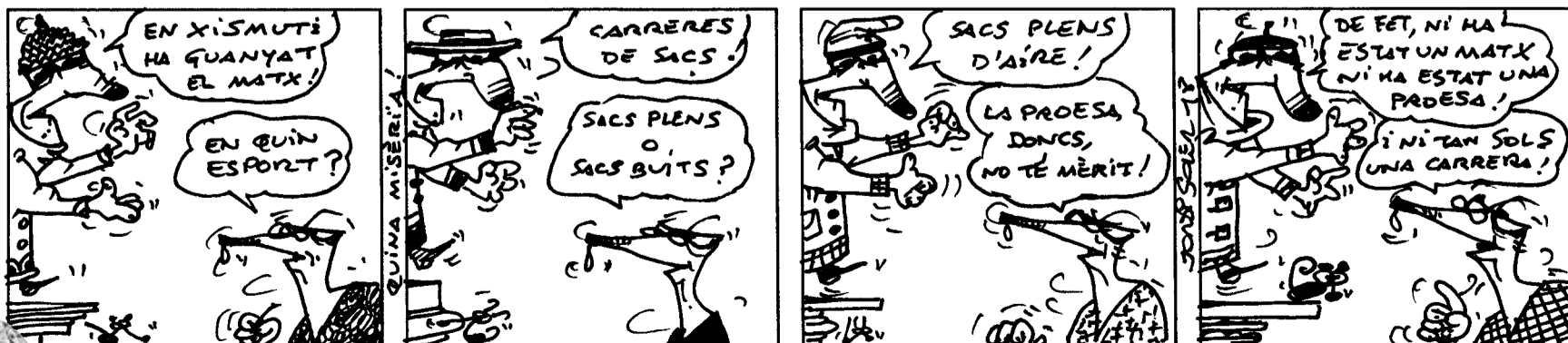
L'any 1981, un diputat socialista del primer Parlament de Catalunya va declarar a un diari d'Oviedo, entre altres coses, que “se está catalanizando mucho aquello y por ir demasiado rápido puede producirse la ruptura [...] de Cataluña en dos comunidades: la castellanoparlante y la de origen” i que “el catalán, como lengua base en los centros docentes, es un error grandísimo”. De llavors fins a la quimera de Tabàrnia han passat moltes coses, però a través de manifestos, manifestacions i declaracions es pot seguir els vaivens de la línia de combat contra la idea “som una nació” consagrada en la manifestació de l'11 de setembre del 1977. Quaranta anys després, la llista més vo-

Com més proclamen que “som un sol poble”, més evident es fa la divisió

tada al Parlament, la de Ciutadans, aporta tots els ingredients per dir que no som una nació. Com més proclamen els impulsors del procés que “som un sol poble”, més evident es fa la divisió, i la seva premissa que, els qui no vegin clar el full de ruta, ja s'hi aniran afegint a còpia de significants buits i de polítics socials, s'ha demostrat, també, falsa. Ni parlar de fer un nou país, ni invocar, ben paradoxalment, la república espanyola del 1931 han convençut els qui creuen des de sempre que Catalunya no ha de ser catalana ni, encara menys, independent. No és propi dels polítics de cap bàndol, ni tampoc dels enfervorits per una causa, reconèixer els errors, però no hauria de ser tan difícil veure que mantenir gaire temps un país dividit en dues parts que s'observen amb desconfiança i en alguns casos amb odi no és bo per a ningú. El món que ens mira, prou que ho veu.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

JxCat falca una possible investidura de Puigdemont

Sosté que d'aquí a deu dies podria estar enllestida la reforma de la llei de la presidència

Declaren geoparc la conca de Tremp i el Montsec

L'espai de 19 municipis rep el reconeixement internacional de la Unesco

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem esbronca Al

CONTUNDENT La sala subratlla que, si l'1-O hi hagués hagut una "massacre", el resultat de l'euroordre hauria estat diferent **ALTERNATIVA** Defensa la rebel·lió, però recorda a Larena que el fiscal ja havia apuntat a la sedició

Montse Oliva
MADRID

Sense contemplacions. La sala d'apel·lacions del Tribunal Suprem –formada pels magistrats Miguel Colmenero, Francisco Monterde i Alberto Jorge Barreiro– aprofita la resolució d'un recurs presentant per Jordi Sánchez per esbronar la justícia alemanya davant la seva decisió de no extraditar Carles Puigdemont pel delictes de rebel·lió perquè consideren que "el grau de violència exercit durant 1-O no va ser suficient per doblegar" la voluntat de l'Estat en els termes que exigeix el Codi Penal alemany. Per l'òrgan judicial espanyol, aquest argument és inacceptable: "Si els fets que s'han anat cometent a Espanya s'haguessin perpetrat a un *land* amb els mateixos factors d'evolució en el temps i resultat, no sembla gaire factible que tot plegat acabés amb una sentència condemnatòria merament simbòlica com es diu a la resolució del Tribunal Regional Superior de Schleswig-Holstein."

La duresa dels arguments del Suprem per rebatre la decisió de l'òrgan judicial alemany arriba fins al punt d'assegurar que el resultat de l'euroordre hauria estat força diferent si l'1-O hi hagués hagut un bany de sang. La tesi del tribunal espanyol és que els 6.000 policies enviats a Catalunya amb motiu de l'1-O difícilment podien "impedir la conducta" de dos milions de votants convençuts de manera

"enganyosa" que hi tenien dret. "El que passa és que, si hagués intervingut un nombre força major de policies, és molt probable que tot hagués acabar en una massacre i llavors sí que seria factible que el resultat de l'euroordre hagués estat molt diferent", conclouen. En un altre moment de la seva resolució, la sala penal arriba a menystenir la comparació que fa el tribunal de Schleswig-Holstein entre el procés i una protesta puntual afirmant que contradiu "els paràmetres propis del que és raonable", que s'equipari la protesta de milers de ciutadans en un aeroport de Frankfurt per evitar la ampliació d'una pista amb un "procés separatista d'una comunitat de més de set milions".

"Laminar l'ordenament"

"Ha de quedar clar que en el nostre cas no es tractava d'ampliar o no una de les pistes de l'aeroport del Prat, i que això generés una protesta de milers de manifestants per impedir-ho. El que aquí realment succeïa és que, després de dos anys dedicats a laminar l'ordenament jurídic estatal i autonòmic, es culminava el procés secessionista dins un país de la UE". I per aconseguir-ho, s'assegura en el relat del tribunal espanyol que es van posar "les masses al carrer perquè votessin un referèndum inconstitucional oposant-se a la força legítima de l'Estat que protegia uns suposats col·legis electorals".

La tesi del tribunal és

Carles Puigdemont, el dia que va sortir de la presó de Neumünster
■ AFP

Les frases

“Si no acumulés molts mesos superant la meua capacitat de sorpresa, diria que la interlocutòria és absolutament insuperable”

que sí que hi va haver violència i que no ho han volgut valorar. I davant d'això emfasitzava que els arguments del tribunal alemany estan "mancats de rigor" per fonamentar la transcendència de la resolució adoptada. En un altre moment arriben a qualifi-

“Recordeu la data, perquè se'n parlarà durant dècades. I no gaire bé, per cert!”

Jaume Alonso-Cuevillas
ADVOCAT DE CARLES PUIGDEMONT

car de "cridaner" que "abandonessin" el relat de què hauria passat si aquest mateix cas l'hagués protagonitzat el president d'un *land* per derivar-ho al cas de l'aeroport "fugint així del pantanós exemple comparatiu que tan adequat i pertinent resultava". Pel Su-

prem, la hipòtesi del president del *land* "donava molt de si" i entén que, en cas de concloure'l, el resultat –per una qüestió de "racionalitat"– hauria estat acceptar l'euroordre.

Segons la tesi del tribunal, pels caps visibles del procés "la violència física passava a un segon lloc, ja que només era necessari fer-la servir en algun encreuament o trànsit puntual de la línia de ruta que s'havien marcat". I aquí hi encabia l'1-O. L'operació concreta va consistir a "induir" dos milions de persones a sortir al carrer per votar "il·legalment" i "com era totalment previsible i inevita-

ble, hi va haver violència i hi va haver enfrontaments físics" amb els agents que, segons indiquen, es va saldar amb ferits lleus "en les dues parts".

Material probatori

El tribunal espanyol atribueix a la precipitació dels alemanys a l'hora d'analitzar les actuacions processals i a la manca d'un material probatori "adequat" la negativa a valorar la rebel·lió. I introdueix el debat de quin hauria de ser l'abast, el contingut i la interpretació de l'euroordre dins l'àmbit de la UE.

Davant l'evident revés rebut des d'Alemanya, és

L'APUNT

Relats curts de ficció judicial

Òscar Palau

Si no fos perquè tenen nou persones a la presó, set a l'exili i moltes més de greument amenaçades, serien per riure fort ja no tan sols els atestats policials sobre l'1-O sinó les interlocutòries del Suprem que –com fan els mitjans afins– els compren a ulls clucs, i encara hi amplien la cullerada. Grotescos, al·lucinants, surrealistes... s'acaben els adjectius per a uns escrits que són més a

prop del gènere literari del relat curt de ficció que no d'un tribunal seriós d'un país teòricament democràtic. L'escrit d'ahir renya la justícia alemanya sense venir a tomb i, a més, lamenta que l'1-O no s'enviessin més *pioners* per tal que tot acabés en una massacre, perquè llavors sí que hi hauria extradició per rebel·lió perquè es podria adduir violència. Oblidava un adjectiu: roïns.

emanya

Diputats i senadors d'ERC i el PDeCAT van exhibir ahir clavells grocs en protesta pels empresonats ■ ACN

Romeva i Rull ratifiquen a Llarena que estan davant d'un "judici polític"

■ El de JxCat recrimina al magistrat la seva connivència amb l'executiu espanyol ■ El d'ERC insisteix que es vol "criminalitzar" un moviment pacífic

M.O.
MADRID

Raül Romeva i Josep Rull van ratificar ahir el gir en l'estratègia que s'ha volgut imprimir en el tram final de la instrucció de Pablo Llarena sobre la macrocausa del procés, i tots dos van aprofitar la seva presència davant el magistrat del Tribunal Suprem per carregar amb duresa contra el que consideren un "judici polític", en el qual la sentència ja està escrita, tot insistint que l'única esperança que els queda és la justícia internacional, i posant en dubte, doncs, les actuacions de l'espanyola. "Veiem la llum en alguns països del nord d'Europa on existeix una classe de justícia millor que aquesta", reblava Rull en relació amb la resistència a executar les euroordres.

El dia anterior ja s'havien pogut escoltar força crítiques d'Oriol Junqueras, Jordi Sánchez i Jordi

Cuixart, els primers que van passar pel despatx de Llarena en aquesta nova tanda de citacions. Tots ells van apel·lar a l'esperit pacifista del procés i van criticar l'intent de "construir" un relat violent que mai no va tenir reflex en les successives manifestacions.

Els consellers i ara diputats d'ERC i Junts per Catalunya Romeva i Rull van coincidir ahir a denunciar la vulneració dels seus drets fonamentals, mentre posaven l'accent en el fet que la justícia espanyola actui en connivència amb l'executiu espanyol i que el setge s'hagi intensificat arran de la victòria dels grups independentistes el 21-D. En aquest punt, Rull va recordar que el ministre de Justícia, Rafael Catalá, "ha anat anticipant" bona part de les mesures que més tard dictava el magistrat. "Unes prediccions que sempre s'han complert", afegia.

Arran de la reflexió, Llarena li va voler replicar que no tots els vaticinis que també ha llançat la premsa s'han complert. Rull també va recórrer a les reiterades declaracions del ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, per desmuntar l'acusació de malbaratament de diner públic.

Criminalització

Romeva, per la seva banda, va posar l'accent en l'intent de "criminalització" del moviment independentista que hi ha darrere de les imputacions i dels empresonaments que ha dictat Llarena, mentre emfasitzava la legitimitat per exercir el dret d'autodeterminació. També va denunciar la vulneració dels drets dels menors pel patiment que s'infligeix als fills dels processats.

Joaquim Forn, per la seva banda, va eludir les crítiques i van entrar la seva intervenció d'ahir a recla-

mar al jutge que li atorgui la llibertat provisional. L'exconseller d'Interior havia fins i tot renunciat a la seva acta de diputat per tal de corroborar davant Llarena la seva intenció d'abandonar la política. Però no només l'instructor va ratificar l'empresonament, sinó que més tard també ho va fer la sala d'apel·lacions del Suprem, malgrat que el fiscal s'havia mostrat favorable a establir una fiança.

"Això no va de dret penal, va de política." Fonts de la defensa argumentaven ahir que en la fase actual es considera que ha arribat el moment "de dir el que pensem. Amb educació, però sense passar per alt davant de quina mena de procés s'està". Avui serà el torn de l'expresident del Parlament Carme Forcadell, de Dolors Bassa i de Josep Turull, candidat a la investidura fallida, que va ingressar a la presó l'endemà del ple. ■

en aquest punt que la sala del Suprem suggereix a l'instructor, Pablo Llarena, un nou element, un canvi de criteri pel que fa a la incriminació dels fets. Així, recorda que l'octubre passat, en el moment de presentar la querrela contra els artífexs del procés, el fiscal ja havia deixat la porta oberta a la possibilitat que, si no es constatava prou l'existència de violència, se'ls acusés del delictes de sedició, penat amb fins a quinze anys de presó, segons incideixen.

Tot i això, ells mateixos conclouen: "Sembla clar que en el supòsit que examinem estem davant d'un

delicte que ataca el nucli del sistema polític i jurídic", propis de l'acusació de rebel·lió, sentencien. El de sedició el circumscriuen, com ja ha fet l'Audiència Nacional, als fets concrets del 20 de setembre davant la conselleria d'Economia i no a tota l'estratègia del procés.

Aquesta interlocutòria d'ahir, en tot cas, es va dictar per resoldre, amb una nova negativa de l'òrgan superior, al rebuig de Llarena al fet que Sánchez pogués obtenir la llibertat provisional per participar en el primer debat d'investidura que s'havia fixat per al 12 de març. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat falca una possible investidura de Puigdemont

■ Sosté que en un termini de deu dies podria estar enllestida la reforma de la llei de la presidència ■ ERC creu que també s'hauria de reformar el reglament del Parlament ■ Torrent serà avui i demà a Ginebra

O.A.-Etxearte / Ò. Palau
BARCELONA

JxCat es reuneix avui a Berlín amb Carles Puigdemont per abordar el pròxim pas a fer respecte a la investidura. El grup parlamentari manté oberta la possibilitat d'intentar investir el president de la Generalitat a distància un cop s'hagi acabat de tramitar la reforma de la llei de la presidència i del govern, que ahir va ser remesa al Consell de Garanties Estatutàries. JxCat calcula que en un termini d'uns deu dies la norma podria estar a punt per sotmetre's a votació en el ple. Consideren que no es requereix que les comissions legislatives s'hagin constituït per fer-ho, de manera que sostenen que es pot fer encara que no hi hagi hagut una investidura, perquè és el ple el que directament votaria la llei en lectura única. Això, però, ERC ho qüestiona, de la mateixa manera que considera que també s'hauria de reformar el reglament del Parlament. Per JxCat, no caldria.

Els de Puigdemont pretenen mantenir oberta la possibilitat d'intentar investir el president de la Generalitat en un moment en què centra l'atenció internacional. Ara bé, també rebutgen que hi hagi unes no-

La mesa del Parlament, presidida per Roger Torrent, en la reunió d'ahir ■ EFE

ves eleccions, que es convocarien de manera automàtica si el 22 de maig el Parlament no ha investit un president acceptat per l'Estat i que permeti l'aixecament de la intervenció de l'autonomia. Així que, si no prospera el propòsit de votar Puigdemont com a president, ja sigui per impediments legals o per eventuals impugnacions, JxCat es decantaria per proposar un quart candidat.

Tres vessants

El grup parlamentari ha falcat la possibilitat de restituir Puigdemont en el

càrrec des de tres vessants: la reforma de la llei de la presidència, el manteniment de l'escó i la delegació del vot. Ahir mateix, la mesa del Parlament va rebutjar les peticions de revocació d'aquesta delegació que havien presentat el PP i Cs. La majoria independentista de la mesa manté que Puigdemont no pot assistir al Parlament perquè no pot sortir d'Alemanya fins que es resolgui la petició d'extradició que el jutge Pablo Llarena ha vehiculat a través de l'euroordre. Mentre la situació no canvia, la mesa

no es replantejarà la seva delegació del vot.

ERC, en canvi, veu amb més escepticisme la via de la reforma de la llei de la presidència. D'entrada, perquè tem que el govern espanyol hi recorri de seguida al TC, que al seu torn la podria suspendre amb la mateixa rapidesa amb una simple admissió a tràmit, fet que impediria la investidura o la invalidaria al cap de poques hores o dies, amb la qual cosa seria impossible formar un govern efectiu. En aquest sentit, els republicans temen que, si s'ajusten mas-

sa els *tempos*, després no seran a temps de convocar una nova investidura realment efectiva abans del límit legal. Tampoc tenen clar que n'hi hagi prou amb una simple reforma de la llei. "El que regula els debats al Parlament és el reglament, no cap llei... Així que, si el problema era que el reglament no ho permet, hi continua havent el mateix problema", assenyalaven ahir fonts consultades. I si s'hagués de canviar el reglament, sí que seria impossible fer-ho a temps, constaten.

Mentre JxCat és a Ber-

lín, el president del Parlament, Roger Torrent, es reunirà avui i demà a Ginebra amb membres de l'ONU per denunciar les "ingerències il·legítimes" de l'Estat arran de la decisió de Llarena de no permetre que Jordi Sánchez se sotmetés al ple d'investidura, tot i les mesures cautelars dictades pel Comitè de Drets Humans perquè l'Estat espanyol garantís els seus drets polítics. També es reunirà amb càrrecs electes suïssos, en una agenda que farà pública a mesura que la desenvolupi.

Cs demana ajut a Rajoy

Després que la mesa tombés les peticions de revocar la delegació de vot a Puigdemont, Cs va demanar al govern espanyol que intervingui i presenti un recurs al TC, fet que la invalidaria de manera automàtica. El portaveu, Carlos Carrizosa, recordava que un dictamen del Consell d'Estat assenyalava que "no és constitucional la delegació de diputats que resideixen voluntàriament a l'estranger". El grup també estudiava un recurs d'empara al mateix TC, però el portaveu admetia que això podria no tenir efectes immediats, a diferència d'un recurs de l'executiu. El PSC va instar el mateix TC, que en les mesures cautelars per impedir la investidura de Puigdemont va negar que pogués delegar el vot, a presentar un incident d'execució de sentència. D'altra banda, dimecres vinent hi haurà un ple ordinari perquè tiri endavant la convalidació dels decrets llei per a la paga extra dels treballadors públics i de pròrroga presupostària per al 2018. ■

El director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, entrevista en el programa *En Confiança* el diputat al Parlament per Units per Avançar **Ramon Espadaler**

EL PUNT AVUI+
T E L E V I S I Ó

Dijous a les 20.30 hores i a les 23.00 hores.

EN
confiança
amb Ramon Espadaler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les entitats defensaven CCOO i la UGT de l'atac antisobiranista

■ La Confavc lloa l'espai de diàleg plural estrenat el 15-A "que els polítics no han sabut crear" ■ L'Aadpc es pregunta qui està en contra que es respectin els drets fonamentals

Xavier Miró
BARCELONA

"No som sobiranistes ni no sobiranistes, perquè precisament som plurals", afirma Jordi Giró, president de la confederació veïnal Confavc, per defensar l'Espai Democràcia i Convivència, que diumenge va organitzar la gran manifestació per la llibertat dels presos, i pel compromís amb el qual els sindicats CCOO i la UGT estan rebent crítiques de la majoria de mitjans de comunicació espanyols i de la majoria parlamentària del PP, Ciutadans i el PSOE.

Giró deixa clar l'esforç de tots els sindicats i entitats integrades per "fer un espai que defensi el buit de qüestions essencials, de drets fonamentals, que s'està creant". El líder veïnal admet que Democràcia i Convivència haurà de resistir embats, però el veu com un espai imprescindible de debat i acord

La frase

"No som sobiranistes ni el contrari. Som plurals. Estem creant l'espai que els polítics no han sabut crear"

Jordi Giró
PRESIDENT DE LA CONFAVC

des de la pluralitat, un espai "que els polítics no han sabut crear", lamenta. Giró considera que és una "crítica fàcil i lleugera" titllar-los de còmplices de l'independentisme i demana "obertura de mires" per entendre la feina global: "Alguns s'haurien de preocupar de connectar amb la societat de manera plural, no amb una sola mirada."

Àlex Casanovas, president de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya (Aadpc) es pregunta per què no més són titllats d'"independentistes" CCOO i la

UGT si la majoria de les entitats que comparteixen Democràcia i Convivència també són ideològicament plurals, com la seva mateixa, i les federacions de mares i pares Fapac i de veïns Confavc. Recorda que cap punt dels valors fundacionals inclou la independència, sinó que s'hi defensa la pluralitat, els drets fonamentals, la cohesió social i el dret a decidir, i es concep la plataforma com un espai per fomentar el diàleg i la convivència. "Precisament pel gran nombre d'afiliats que tenim i per la pluralitat que representem, hem estat molt curosos amb els lemes." I es pregunta, retòricament: "Suposo que ningú està en contra d'aquests valors, no?"

Així, Casanovas defensa que, com l'anterior Taula per la Democràcia, el nou espai pretén fomentar el diàleg entre posicions buscant "les idees que ens uneixen a tots". ■

Manifestació de diumenge a l'avinguda del Paral·lel per la llibertat dels presos ■ JOSEP LOSADA

"La justícia no és més justícia si s'expressa amb radicalitat"

El secretari general de la UGT, Josep Maria Álvarez, no va dubtar a afirmar ahir, en declaracions recollides per Efe, que s'ha "mentit" sobre la participació del sindicat en la manifestació de diumenge, que justifica al·legant discrepàncies respecte a les decisions judicials. "La justícia no és més justícia pel fet d'ex-

pressar-se amb més radicalitat", afirma. I hi afegeix que creu que els polítics empresonats haurien de "ser a casa seva" preparant el judici. Dit això, deixa clar que la UGT no els considera presos polítics. D'altra banda, Òmnium Cultural defensa que continuarà treballant "amb tothom que estigui al bloc de les urnes,

amb tothom que comparteixi la lluita contra la repressió asfixiant a què ens està sotmetent l'Estat". Òmnium defensa que diumenge representants d'àmbits "molt diferents, de manera transversal", es van manifestar per la llibertat dels presos polítics i ho van fer pacíficament i amb un èxit "aclaparador".

Programa i informació: www.breda.cat

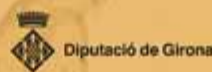
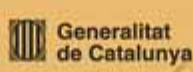
3ª FIRA DEL MONESTIR

755ª FESTA DE L'AJUST

Breda, 21 i 22 d'abril del 2018

Ajuntament de Breda

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscal no es creu l'acusació d'atemptat de tres guàrdies civils a un independentista

■ Els agents acusen un home que els havia denunciat abans ■ Els membres del cos armat asseguren que van ser agredits perquè eren policies espanyols

Jordi Panyella
BARCELONA

Tres guàrdies civils destinats a Barcelona durant la tardor passada pel dispositiu de seguretat del Ministeri de l'Interior amb motiu del referèndum de l'1 d'octubre van declarar ahir en un judici, i amb tot luxe de detalls, l'agressió que van rebre d'un ciutadà de Barcelona, el 9 de desembre, que els va atacar per la seva condició d'agents de l'autoritat, amb tot tipus d'insult i dient-los que marxessin de Catalunya. Tot i la contundència i reiteració de la seva declaració, aquesta no va tenir la més mínima credibilitat per a la fiscal del cas, que va arribar a la conclusió que no hi havia prou proves per sustentar la seva acusació. Tampoc va demanar que se'ls obrís cap investigació per fals testimoni, tot i que van incórrer en flagrants contradiccions.

Aquesta declaració es va fer en el transcurs d'un judici pel cas d'un home, veí del barri de la Barceloneta, que va denunciar haver estat agredit per quatre homes a qui va recriminar que haguessin arrencat una estelada penjada al número 3 del carrer Alcanar i que van resultar ser guàrdies civils fora de servei. En el judici d'ahir es jutjaven dos dels agents i també el veí de la Barceloneta, que va ser denunciat pels guàrdies civils que ahir van negar haver tocat cap bandera i van mantenir en tot moment que ells van ser les víctimes i que van ser agredits pel fet de ser agents de les forces de seguretat de l'Estat.

Els dos agents de la Guàrdia Civil van declarar pel sistema de videoconferència des de Lleó, on presten servei, i van explicar uns fets que, si fossin certs, suposarien un clar cas d'atemptat a l'autori-

L'estelada que va originar la discòrdia, al carrer Alcanar de la Barceloneta ■

tat amb l'agreuïent del delictes d'odi, avui dia tant de moda en els jutjats catalans. En canvi, el cas va ser qualificat i jutjat com unes simples lesions amb acusacions encreuades.

Segons la versió dels guàrdies, eren al bar Leo, a la confluència dels carrers Sant Carles i Alcanar, quan un individu els va començar a observar "amb mirada amenaçant", fins que se'ls va acostar i els va llançar tot tipus d'insults. Va dir-los que sabia que eren guàrdies civils i els va cridar que marxessin de Catalunya. Segons el seu relat, els agents van decidir sortir del bar per no tenir problemes i quan eren a fora l'home es va abraonar damunt d'un d'ells, a qui va agredir, i ho va fer també amb un altre guàrdia civil a qui va clavar un cop de puny quan el va intentar aturar.

En el judici d'ahir es van escoltar les versions dels dos agents, que asseguren

que van rebre cops de l'independentista i també la d'un tercer agent que ho va corroborar. Tot i això, la fiscal va considerar que les acusacions no havien "quedat provades", com tampoc va considerar "provada" la versió del veí de la Barceloneta.

Quatre contra un

Aquest veí va relatar que en sortir de casa de la seva mare, poc després de les 8 del vespre, va veure com un grup de quatre homes que anaven amb dues dones van arrencar una estelada penjada arran de carrer i els va recriminar l'acció demanant-los que tornessin la bandera. Aquests no li van fer cas i ell els va començar a seguir i va avisar els Mossos. Aleshores els quatre homes es van girar en contra seva, el van agredir una primera vegada i van marxar. L'home els va continuar seguint i va tornar a trucar als Mossos i, en

aquell moment, va tornar a rebre l'agressió del grup.

En la vista d'ahir va declarar un mossos d'esquadra que va acudir al lloc dels fets i que va explicar que en arribar només va veure ferides en el veí de la Barceloneta, tot i que els guàrdies civils van presentar després escrits de lesions, i que quan van voler identificar un dels quatre homes aquest s'hi va negar, es va escapar i el van haver de perseguir i reduir per la força. Mentre el detenien, aquest els va insultar menystenint la seva condició de policies, es va autoleisionar i no va ser fins al final que es va identificar com a agent de la Guàrdia Civil.

Al judici no es va presentar un guàrdia civil citat com a testimoni i que el dia dels fets va reconèixer als Mossos d'Esquadra que van fer l'atestat que havien estirat una estelada, tot confirmant així la tesi del veí. ■

El delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, durant una compareixença recent ■ ACN

Millo insinua la destitució de més càrrecs de confiança

■ Lamenta que Torrent hagi refusat tres cops de trobar-se amb ell ■ ERC vol formar govern i no perdre més el temps

Redacció
BARCELONA

El govern espanyol podria destituir aviat diversos càrrecs de confiança de la Generalitat que, segons el seu criteri, no desenvolupen les seves funcions de la manera que La Moncloa esperava. Així és després de les declaracions, a mig camí entre la insinuació i l'amenaça, que el delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, va fer ahir a *El matí de Catalunya Ràdio*.

"Pot passar que durant aquests dies es comprovi que hi ha comportaments o actuacions de càrrecs de confiança que trenquen la confiança i, si la trenquen, són apartats dels seus càrrecs. Això és una cosa que passa en tots els governs del món i que pot passar aquest divendres en el Consell de Ministres", va dir durant l'entrevista.

Interrogat per aquesta qüestió, Millo va refusar de donar noms, però va justi-

ficar les destitucions que ja han tingut lloc i va afegir-hi que d'altres alts càrrecs ja han estat advertits pel govern espanyol perquè no veuen de bon ull el seu comportament. Tot i això, després va llançar pilotes fora matisant que no sap si hi haurà més destitucions divendres: "Que jo sàpiga, no." Millo va aprofitar l'entrevista per retreure al president del Parlament, Roger Torrent, que hagi refusat de reunir-se amb ell tres cops diferents.

ERC hi veu excuses

En aquest sentit, l'adjunt a la presidència d'ERC, Pere Aragonès, va recordar que Torrent fa mesos que ha demanat reunir-se amb Rajoy i va afegir-hi que "qui vol trobar solucions no busca excuses". A més, el republicà va insistir que cal que JxCAT faci una proposta que "permeti formar govern al més aviat possible" i va alertar que "deixar passar el temps seria perdre'l". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia, dividida, seguirà investigant alcaldes per l'1-0

■ Es demanaran noves diligències per intentar provar com a fet delictiu la cessió de locals municipals per al referèndum

M.B. / M.P.
BARCELONA

La junta de fiscals de Catalunya va decidir ahir continuar amb les diligències d'investigació contra els alcaldes que van col·laborar en el referèndum de l'1 d'octubre. No obstant això, hi ha fiscals que es van mostrar favorables a arxivar aquestes diligències en no veure-hi cap delictiu. Alguns d'aquests batlles ja havien anat fa mesos a declarar davant dels fiscals, però la causa havia quedat aturada i sense novetats.

La cúpula de la fiscalia

es va reunir ahir per decidir com s'havia d'actuar en tots aquests casos i per intentar unificar criteris, perquè hi ha molts processos oberts en diferents instàncies judicials. Per exemple, la Fiscalia Superior de Catalunya porta les causes dels alcaldes que són diputats al Parlament i la resta s'instrueixen des de les fiscalies provincials i d'àrea. En aquest sentit, van acordar continuar buscant proves per intentar "determinar la seva eventual responsabilitat en la cessió dels locals o edificis de titularitat mu-

nicipal efectivament disposats i oberts al públic com a centres de votació", segons un comunicat de la Fiscalia Superior de Catalunya després de la trobada. Per aquest motiu, s'ha requerit a algunes policies locals perquè informin d'aquest aspecte.

Aquesta persecució penal contra els alcaldes va arrencar quinze dies abans del referèndum quan el difunt fiscal general de l'Estat, José Manuel Maza, va ordenar que els més de 700 alcaldes que van signar el decret de suport a l'1-0 declarassin as-

L'alcaldessa de Girona anant a declarar als jutjats el mes de setembre passat ■ MANEL LLADÓ

sistits per un advocat per "cooperació en l'organització del referèndum il·legal". També va ordenar als Mossos que, en cas que no compareguessin, els detinguessin. Aquesta situació va provocar una reacció àrdua dels representants municipals, que pocs dies després van participar en un macroacte a

la plaça de Sant Jaume a favor del referèndum.

Durant les setmanes posteriors, desenes d'alcaldes van comparèixer per diverses seus de la fiscalia per declarar per suposats delictes de desobediència, prevaricació i malversació, i la majoria es van negar a respondre les preguntes del ministeri

públic. "És desproporcionat que 700 alcaldes estiguem citats", recordava l'alcaldessa de Vilanova i la Geltrú, Neus Lloveras, que també va haver d'anar al Suprem com a presidenta de l'Associació de Municipis per la Independència. En les citacions, els alcaldes van ser acompanyats per centenars de veïns. ■

VIU L'HORT
CASTELLSERÀ
1A FIRA D'HORTICULTURA
21-22 D'ABRIL DE 2018

www.firahorticultura.cat

- Tallers, conferències, xerrades i sortides.
- Espai restauració amb menú fira, zona de picnic, espai HORT i exposició de fotografies.
- ZONA INFANTIL. Tallers per als més petits, espai per poder jugar i l'inflable per reciclar saltant.
- Exposició "ORGÀNICA" de l'Agència de residus de Catalunya.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

Espanya, en declivi

No sé si som –o, més ben dit, són– capaços de veure el declivi en què ha entrat Espanya. Entenc que es pugui ser molt patriota espanyol, fins i tot molt espanyolista, però costa de creure que estiguin tan ofuscats i no vegin la realitat. Hi ha una dada fonamental que reafirma la seva miopia: quan un país ha de defensar les seves institucions, totes les seves institucions, perquè han perdut l'acceptació popular, és que alguna cosa greu està passant. Fins i tot m'atreviria a dir que, quan un país cau en aquesta deriva de descaix entre el poble i les institucions, només hi ha dues sortides: desfer el camí fet i intentar escoltar la gent o endurir el Codi Penal per mantenir artificialment i per la força allò que la societat civil no vol. El problema és que aquesta última opció és molt difícil de mantenir en el temps i provoca uns trencaments importants. Segurament, des de Madrid havien pensat que "això de Catalunya" era un xarampió i que, per poc que es resistís, la inflamació nacionalista acabaria baixant, però el temps ha demostrat empíricament que l'anàlisi que es va fer en un principi no era correcta i, en lloc de rectificar, van preferir continuar endavant, aplicant cada vegada més duresa.

El sopar oficial del rei Felip, dilluns, amb el president de Portugal, Marcelo Rebelo de Sousa ■ AFP

Ara ens trobem en un moment en què tothom té clar que el "procés" ha traspasat fronteres i, a més, ha posat en el focus de l'escrutini de moltes institucions l'estratègia emprada per Espanya. Ja no és un afer intern, ni tan sols dels jutjats espanyols. Segurament sense haver-ho desitjat, el govern espanyol s'ha trobat que se li escapava de les fronteres, i aquella afirmació tantes vegades repetida a la UE i a les cancelleries internacionals, que tot s'arreglaria, ha hagut d'admetre que de moment no s'ha complert. A més,

s'han posat en evidència les estratègies repressives policials i judicials extremament desproporcionades, amb el rebregament sistemàtic del Codi Penal per tal de poder fer acusacions d'uns fets que als ulls de la comunitat internacional són inacceptables.

Aquesta deriva ha provocat que la monarquia en sortís molt tocada després del seu discurs partidista del 3-O. Així mateix, la Guàrdia Civil i la Policia Nacional van ensenyar a tot el món la seva actuació violenta i, en l'àmbit de la justícia, el primer examen del magistrat Pablo Lla-

na amb els alemanys –per demanar l'extradició del president Carles Puigdemont– de moment l'ha suspès, ja que li han destrossat la ficció del relat de violència, necessària per acusar-lo de rebel·lió. I, com que no ha aportat prou informació sobre la presumpta malversació de cabals públics, el jutge alemany en va demanar més, però realment sembla que Espanya ho tindrà molt difícil per justificar-ho, ja que tant el president Rajoy, en seu parlamentària, com el ministre Cristóbal Montoro, també en seu parlamentària, han afirmat que no s'ha-

via pagat amb diners públics –dilluns hi insistia el ministre en una entrevista en el diari *El Mundo*: "No sé com s'ha pagat el referèndum, però sí que sé que no s'ha pagat amb diners públics"–, una sonora bufetada a tota l'estratègia muntada pel jutge Llarena per extraditar el president Puigdemont i els altres polítics exiliats. I ara ens trobem que el govern espanyol i el ministre d'Hisenda espanyol desmenteixen i contradiuen tot l'entramat argumental dels agents de la Guàrdia Civil, les dades dels quals són les que consten en la petició d'extradició per malversació al tribunal de Schleswig-Holstein, una incriminació que a Alemanya només és imputable als funcionaris que causin perjudicis al patrimoni públic. Les defenses només hauran de traduir les paraules del president i del ministre i donar els vídeos als magistrats alemanys.

Si Alemanya no extraideix el president Puigdemont, i Brussel·les, Escòcia i Suïssa tampoc ho fan amb la resta d'exiliats, tot l'entramat jurídic i judicial espanyol quedarà molt tocat, especialment en el principi de confiança, que és la base de tota col·laboració, i no trigarem gaire a veure una mena de guerra civil entre les institucions, els polítics i l'opinió pública espanyola per culpar-se entre si per la destrossa més important de la democràcia de la marca Espanya. Cap institució en quedarà al marge, i pot ser que aquesta implosió ens apropi encara més a Turquia o que en surti una regeneració i una república.

Imputat el president del Port de Barcelona pel 3%

■ El jutge cita Sixte Cambra i també l'extint d'alcalde Antoni Vives

Redacció
BARCELONA

El jutge del Vendrell que instrueix l'anomenat cas del 3% ha citat pel 3 de maig com a investigat el president del Port de Barcelona, Sixte Cambra, que fins ara només havia estat detingut per la Guàrdia Civil. Aquell mateix dia també estan citats com a investigats l'exresponsable de règim intern i advocat de CDC Francesc Sánchez i el tinent d'alcalde d'Urba-

nisme de Barcelona en l'època de l'alcalde Xavier Trias, Antoni Vives. Pel 4, 10 i 11 de maig el jutge ha citat deu investigats més. Van ser arrestats el febrer del 2017 pel suposat finançament irregular del partit polític a través de l'adjudicació irregular d'obres públiques.

L'operació Pika va dur-la a terme la Guàrdia Civil el febrer de l'any passat i va acabar amb 18 detinguts que van quedar en llibertat abans de passar a disposició judicial. Durant tota la jornada es van fer 24 escorcolls en empreses privades i en tres empreses públiques, l'Autoritat Portuària de Barcelona,

Infraestructures.cat i Barcelona d'Infraestructures (Bimsa). La fiscalia anticorrupció considera que la trama investigada havia dissenyat una mecànica basada en concursos "manegats" i "controlats". Els concursos, sosté el ministeri públic, ja estaven "atorgats prèviament", tot i la seva "aparença de regularitat", amb l'objectiu de finançar irregularment CDC a través de donacions a les fundacions. Algunes de les obres investigades, que haurien estat adjudicades a empreses que haurien vehiculat un 3% del cost al finançament de la formació, són els túnels de les Glòries o el dic est del

Sixte Cambra haurà de declarar al jutjat del Vendrell el 3 de maig ■ ARXIU

Port de Barcelona. L'obra dels túnels de les Glòries va ser adjudicada pel consell d'administració de Bimsa el febrer del 2015 a una UTE formada per les empreses Romero Gamero, Benito Arnó e Hijos, Copisa i Comsa per 49,6

milions d'euros.

Els investigadors també van requerir informació de les obres del Paral·lel, el carrer Lucà, el carril bici de Bac de Roda i la carretera de les Aigües, totes vinculades a Bimsa i totes adjudicades durant el

mandat de Xavier Trias. També es van escorcollar les oficines de la constructora Rubau Tarrés a Girona i al Baix Empordà o la seu d'Arnó a Lleida.

En total es van fer escorcolls en dotze municipis. ■

La Unesco declara geoparc la conca de Tremp i el Montsec

■ L'espai de 19 municipis rep el reconeixement internacional pel seu interès paleontològic, turístic i geològic ■ El territori confia que la distinció serà un revulsiu i que permetrà atraure més visitants

Els alcaldes i membres de la candidatura de la conca de Tremp i el Montsec com a geoparc, celebrant ahir la declaració ■ EL PUNT AVUI

Redacció TREMPE

La Unesco va declarar ahir la conca de Tremp i el Montsec nou geoparc mundial. Es tracta d'una distinció que reconeix la riquesa geològica d'un territori, incloent-hi l'interès paleontològic, així com el patrimoni natural, històric i cultural, i el seu atractiu turístic en general. És el segon geoparc mundial de Catalunya, després del de la Catalunya Central, i el dotzè de l'Estat espanyol.

L'espai reconegut abasta dinou municipis de quatre comarques. La majoria corresponen al Pallars Jussà, però també inclou pobles del Pallars Sobirà, la Noguera i l'Alt Urgell. En conjunt, superen els 2.000 quilòmetres quadrats. Es tracta d'una àrea amb un gran valor geològic i natural, que permet conèixer la història geològica dels Pirineus. També hi ha altres elements al territori que ajuden a explicar l'evolució de la vida i que es troben a la zona, com per exemple les milers de restes fòssils dels últims

dinosaures que van viure a Europa.

El reconeixement com a geoparc implica formar part d'una xarxa internacional i d'un programa propi de la Unesco, amb el consegüent impuls per al turisme i l'activitat econòmica. S'espera que això afavoreixi la formació dels professionals i emprenedors locals amb el reforç de la qualitat i la distribució dels seus productes turístics i la generació de noves oportunitats, com ara el geoturisme, que servirà també per promocionar els productes locals.

"Estem molt contents de formar part de la xarxa de geoparcs mundials de la Unesco; es tracta d'un revulsiu per a la zona, ja que un organisme de prestigi ha reconegut la riquesa de la conca de Tremp i el Montsec, i això ens donarà una gran visibilitat i reconeixement internacional", va valorar ahir el president del Geoparc Conca de Tremp-Montsec, Joan Ubach. De la mateixa manera, amb el segell de la Unesco el territori podrà aprofitar les eines de co-

El primer geoparc del país, a la Catalunya Central

La Catalunya Central era fins ara l'única regió del país que gaudia d'una distinció de la Unesco, gràcies a l'excel·lència de la seva geologia. El Parc Geològic i Miner es va integrar a la Xarxa Europea de Geoparcs el 2012 i, sota el seu paraigua, hi trobem una cinquantena d'elements geològics i miners del territori com ara les coves del Toll de Mojà; la falla del Migmón de Súria; el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac; les coves de Montserrat, a Collbató; el Museu de Geologia Valentí Masachs, a Manresa, i el Parc Natural de la Muntanya de Montserrat. Sense oblidar Cardona, que espera entrar a formar part del geoparc properament.

Els geoparcs posen el focus en la recerca, l'educació

mediambiental i el desenvolupament sostenible del territori, i el geoturisme és una de les principals eines que utilitzen. "Encara no hem pogut entrar a fons en l'àmbit de la recerca, és un dels reptes de futur, però estem fent passos per donar a conèixer la geologia a la societat i hem fet avenços importants en el desenvolupament del territori", diu el director científic del geoparc, Ferran Climent. "El Consell Comarcal del Bages, el principal ens que impulsa el projecte, ha anat vinculant cada cop més l'estratègia de turisme al geoparc i hem aconseguit el treball en xarxa de tots els agents del territori vinculats a l'àmbit turístic. Comença a haver-hi una oferta en clau de geoparc i, l'any passat, la Generalitat ja va se-

nyalitzar les vies d'entrada per les principals carreteres", hi afegeix. El projecte comença a consolidar-se. "El geoparc simplement ha canalitzat la tendència que ja seguia el sector, i aquest treball en xarxa, el fet de construir entre tots des de baix, està donant molta força al territori", afirma Climent. El Geoparc de la Catalunya Central –format per municipis del Bages i el Moianès, als quals s'afegeix Collbató (Baix Llobregat)– va revalidar la seva condició durant quatre anys més el 2016 i celebra el reconeixement del Geoparc Conca de Tremp-Montsec. "Entre els geoparcs, també es promou el treball en xarxa i ben segur que hi ha molts aspectes en els quals podem col·laborar", conclou Climent.

municació i promoció de la Xarxa Global de Geoparcs, la qual cosa l'ajudarà a millorar la seva posició mundialment. Es preveu que, seguint una estratègia de desestacionalització, es podria arribar a duplicar

el nombre de visitants en cinc anys i que, per cada euro invertit, el retorn econòmic per al conjunt del territori serà d'entre 10 i 20 euros. Ara, segons l'ACN, els dinou municipis que formen el geoparc re-

gistren unes 100.000 pernoctacions, una quantitat que esperen incrementar considerablement.

Per la seva banda, l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya –que exerceix la direcció científ-

fica del geoparc i presta les instal·lacions del seu centre de suport territorial a Tremp– va refermar ahir el seu compromís amb el projecte. El director de l'institut, Jaume Massó, va destacar que, "des de fa cent anys, les universitats, els centres de recerca i la indústria d'hidrocarburs de tot el món utilitzen l'àrea de la conca de Tremp i la rodalia com a laboratori natural de geologia", i va lloar el fet que el projecte del geoparc vulgui utilitzar "les ciències de la Terra com a nucli per integrar els patrimonis de la zona, inclosos els naturals i els culturals".

Un geoparc, doncs, és un territori amb una geologia excepcional i que té uns límits ben definits, dins dels quals s'ha de poder treballar amb vista al desenvolupament sostenible d'aquest territori. "No és un museu a l'aire lliure ni un parc temàtic, i tampoc es basa en la geologia per a geòlegs; l'estratè-

La xifra

140

espais en 38 països d'arreu del món són geoparcs. Dels quals, 73 formen part de la xarxa europea.

gia de desenvolupament que es promou al voltant d'un geoparc no només té en compte els elements geològics, sinó que aprofita tot el patrimoni del territori –històric, cultural i qualsevol altre– i s'hi poden vincular de manera coordinada moltes de les accions que es duen a terme", afirma Ferran Climent, director científic del Geoparc Mundial de la Unesco de la Catalunya Central. "La marca Unesco és un segell de qualitat que ens singularitza i que reconeix la feina i el treball en xarxa que dona la força al territori", hi afegeix.

La Xarxa Global de Geoparcs inclou 140 localitzacions en 38 països de tot el món. N'hi ha 73 que formen part de la Xarxa de Geoparcs Europeus –que es reparteixen en 24 països– i aquí figura el de la Catalunya Central. Per mantenir aquesta marca, la Unesco avalua cada quatre anys la gestió del territori i això obliga a complir els objectius marcats i a apostar per un desenvolupament sostenible que beneficiï la població local. ■

Troben sense vida la parella sepultada al Pallars Jussà

■ En recuperen els cossos, atrapats dins el seu cotxe per l'esllavissada de 50.000 tones de roca a Castell de Mur

Redacció
CASTELL DE MUR

Desenllaç tràgic i previsible arran de l'esllavissada que dilluns a la tarda va sepultar un cotxe a Castell de Mur, al Pallars Jussà. Els equips de salvament van recuperar ahir els cossos del matrimoni de Sant Esteve de la Sarga que anaven en el vehicle. Segons van explicar fonts veïnals, les víctimes serien un matrimoni gran que tornava de mercat i anava a dinar a casa, segurament els pares de l'alcalde, Jordi Navarra. No obstant això, caldrà esperar als resultats de l'autòpsia per confirmar-ho. Un cop re-

La xifra

50.000

tones de roca van despen-
dre's de la muntanya a causa
de l'esllavissada, 20.000 m³
de materials en total.

cuperats els cossos sense vida dels dos ocupants del vehicle, un camió grua va recuperar el cotxe, completament esclafat, i una grua se'l va endur. Els equips d'emergències van reprendre ahir al matí els treballs a l'esllavissada després que un equip de geòlegs va donar el vistiplau al

començament de les tasques de salvament. El volum de l'esllavissada, de 50.000 tones de material, va complicar molt les tasques. Jordi Martínez, inspector del cos de Bombers, va explicar que s'havia limitat la zona on hi ha restes del vehicle, vora 40 metres quadrats, per començar a treballar. Les tasques van ser bàsicament manuals i per moure grans blocs de pedres es va utilitzar una excavadora.

Joan Palau, geòleg de l'Institut Cartogràfic i Geològic, va destacar l'excepcionalitat de l'esllavissada i va informar que havien baixat més de 20.000 metres cúbics de materials. ■

Els equips de salvament treballaven ahir en l'esllavissada per recuperar els cossos ■ BOMBERS

Continua sense aparèixer el pescador de Deltebre

Ahir a l'alba es van reprendre els treballs de recerca del pescador de la confraria de Deltebre desaparegut des de diumenge passat. La recerca, coordinada en el centre de Salvament Marítim de Tarragona, disposava de mitjans marítics, aeris i terrestres i

es va centrar, com dilluns, a la zona exterior del delta de l'Ebre des de la mar i també al tram final del riu fins a la desembocadura.

El pescador, de 32 anys i d'origen senegalès, va sortir a pescar diumenge a les 8 del matí amb una barca de cinc

metres d'eslora, de color blanc i sense cabina, amb el nom d'Anaïs i cap a les quatre de la tarda, quan es va constatar que no tornava, es va avisar Salvament Marítim, que va començar-ne la recerca. Les tasques van acabar ahir sense èxit.

Dra. Nogueras
clínica dental familiar

Dra. Nogueras

Dra. Orriols

Dr. Garcia

Estètica Dental · Odontologia · Periodòncia
Cirurgia Bucal · Odontopediatria · Implantologia
Pròtesis · Ortodòncia · Invisalign

ENS AGRADA VEURE'T
SOMRIURE!

· Mataró | Carrer Iluro n.47, cant. Unió | 93 755 11 77 | 666 158 054 | www.esternogueras.cat | info@esternogueras.cat

· El Masnou | Avda. Joan XXIII n.23, cant. Navarra | 93 555 65 18 | 603 587 727 | www.clinicamasnou.com | info@clinicamasnou.com